

S E N T È N C I A

Magistrats Srs.

Josep Maria PIJUAN CANADELL

Concepció BARON MORA

Anna ESTRAGUÉS ARMENGOL

Andorra la Vella, 31 de juliol de 2018.

VIST en judici oral i públic pel Molt Il·lustre Tribunal de Corts, la causa núm. 6000202/2017 seguida pels presumptes delictes menors de maltractament en l'àmbit domèstic i lesions doloses, contra D. L. S., nascut el dia 12 de juny de 1987 a Andorra la Vella, fill de Josep Anton i d'Esperanza, de nacionalitat andorrana, defensat per la Lletrada Sra. Montserrat Balart Torrequebrada, sent part acusadora el Ministeri Fiscal representat pel Sr. Ivan Alis Salguero i actuant de ponent i redactor de la sentència, la Magistrada Sra. Concepció Baron Mora.

RESULTANT PRIMER.- SÓN FETS PROVATS: el processat D. L. S., nascut el 12 de juny de 1987, de nacionalitat andorrana i amb antecedents penals, el dia 3 de novembre de 2016 es trobava en el seu domicili, radicat a Andorra la Vella, amb S. B. R., amb la que mantenia una relació sentimental d'ençà uns anys, i en un moment determinat s'inicià una discussió entre ambdós, per motius que no consten, en el decurs de la qual D. L. S., -que volia fer fora de l'apartament a S. B. R.-, l'empenyà, li donà un cop amb la mà oberta al cap i l'arrossegà pels peus fins al replà de l'escala.

Aquest dia S. B. R. no volgué denunciar els fets als Agents de Policia que s'havien personat al lloc alertats per un veí.

Un mesos després, vers les 21.30 hores aproximadament del dia 23 de març de 2017, sent altra vegada S. B. R. en el domicili de l'acusat s'inicià de nou altra discussió per motius nimis (sobre un paquet de tabac), de manera que aquest, enfadat, l'empenyé i llançà sobre el sofà i després l'aixecà agafant-la pel coll, mentre li palpava buscant el paquet de tabac i en no trobar-lo, la deixà anar al terra. Quan S. B. R. es posà a plorar D. L. S. li donà dues bufetades a la cara, tot dient-li que parés.

Arran d'aquest fets, S. B. R., que va ser atesa al Servei d'Urgències de l'Hospital, presentava lesions consistents en eritema cara lateral esquerra del maxil·lar inferior esquerra, eritema part superior superficial d'hemotòrax dret i zona d'eritema per contusió a graella costal esquerra baixa; lesions que, segons consta a l'informe mèdic (folis 60, 61 i 62) van precisar d'assistència mèdica per a la seva curació.

RESULTANT SEGON .- El Ministeri Fiscal qualifica els fets com a constitutius del delictes menor de maltractament en l'àmbit domèstic de l'article 114.1 del Codi Penal, i del delictes menor de lesions doloses de l'article 113.1 del Codi Penal, modificant a l'acte de la vista oral parcialment el seu escrit de qualificació, en el sentit de considerar, de conformitat amb les disposicions de l'article 59

del Codi Penal, la comissió d'ambdós delictes amb caràcter continuat, i modificà, també, la pena inicialment sol·licitada en el seu escrit de qualificació provisional en atenció a l'agreujant de reincidència, atès que l'acusat ha estat ja condemnat en dues ocasions per fets semblants, en un dels quals fou víctima l'avui perjudicada, S. B. R., demanant que se l'imposi la pena única, de conformitat amb el disposat a l'article 58 del Codi Penal de vuit mesos de presó condicional qualificada a no entrar en contacte amb la víctima per un període de quatre anys, amb un termini de suspensió de la condemna també de quatre anys, i multa de 1.000 euros, així com el pagament de les despeses processals causades.

No formula reclamació en concepte de responsabilitat civil, hagut compte que S. B. R. no ha volgut reclamar i no consta de la part de la CASS.

RESULTANT TERCER .- La defensa de l'acusat, la lletrada Sra. Montserrat Balart Torrequebrada, discrepa de la relació de fets i qualificació jurídica del Ministeri Fiscal.

En primer lloc, al·lega que el seu representat i la Sra. S. B. R. no eren parella a l'època dels fets doncs únicament tenien una relació d'amistat i esporàdicament mantenien relacions sexuals, pel que al seu entendre no li pot ser d'aplicació les disposicions de l'article 114 del Codi Penal. Ella es trobava en el seu domicili perquè tenia problemes amb els pares.

D'altra, al·lega que les lesions sofertes en el primer incident serien constitutives d'una contravenció penal de lesions que seria prescrita, acceptant la qualificació jurídica de lesions doloses de l'article 113.1 del Codi Penal pels fets succeïts al mes de març de 2016.

A l'acte del judici oral modifica parcialment el seu escrit de conclusions provisionals en el sentit de retirar la petició de

prescripció de la contravenció penal i confirma la resta, demanant que la pena a imposar sigui única de tres mesos de presó condicional, amb un termini de suspensió de la condemna de dos anys, i una multa de 500 euros, sense que hi hagi lloc a la responsabilitat civil.

CONSIDERANT PRIMER .- Els fets declarats provats són legalment constitutius d'un delictes menor continuat de maltractament en l'àmbit domèstic tipificat a l'article 114.1 del Codi Penal, que sanciona amb una pena de presó de fins a dos anys aquells actes de violència, psíquica o física, produïts sobre aquelles persones que el mateix article indica i a les quals s'atorga una espacial protecció.

Entre aquestes persones s'hi troba el que sigui o hagi estat cònjuge de l'agressor o la persona amb la que aquest mantingui o hagi mantingut una relació anàloga.

La defensa discuteix aquest delictes i l'acusat nega tenir o haver tingut una relació sentimental de parella amb la víctima Sra. S. B. R., essent una simple relació d'amistat. No obstant la prova practicada ha permès acreditar el contrari.

D'una banda, la mateixa perjudicada així ho té declarat. És cert que no vivien junts però això no és obstacle per la comissió del delictes, doncs no es tracta que el fet delictiu s'executi en el domicili conjunt sinó de protegir aquelles persones amb les quals l'agressor té un lligam, familiar o de parella, perquè normalment són delictes comesos en un àmbit privat, sent habitual tenir com a única prova directa la versió de la víctima que es clarament oposada a la de l'agressor.

En el present cas figura, a més de la ja esmentada declaració de la Sra. S. B. R., que així ho manifesta i la que aquest Tribunal dona plena credibilitat, altres dades que així ho corroboren. D'un costat el testimoni de la Sra. I. R. C., mare de S. B. R., que declarà

que s'assabentà que sortien junts quan aquesta tenia 18 anys, però la relació venia d'abans, relació a la que ella s'oposava entre altres coses per la diferència d'edat. D'altre, la declaració de la testimoni, Sra. S. T. C. V., que -a banda de declarar com a testimoni presencial respecte del primer incident ocorregut al novembre de 2016 al replà de l'escala-, refereix perquè així li ho explicà la seva mare, veïna de l'acusat. Finalment i sobretot, perquè així n'apareix al relat de fets de la resolució condemnatòria dictada en contra seva mitjançant el procediment d'Ordenança Penal en data 26 de desembre de 2016 en la causa núm. 4000077/2016.

De conformitat amb els postulats de l'article 59 del Codi Penal aquest delictes ho es amb caràcter continuat i es penalitza separadament quan el maltractament porta aparellat un resultat lesiu.

En el present cas, del primer incident no ha quedat acreditat un resultat lesiu perquè ella voluntàriament no volgué presentar denúncia, una vegada personats al lloc els Agents de Policia, requerits pels veïns, ni existí constatació mèdica, sent absorbit aquest maltractament pel mateix delictes de l'article 114.1 del Codi Penal.

No obstant, si ho fou el resultat lesiu derivat de l'agressió produïda el 23 de març de 2017 que consistí en eritema cara lateral esquerra del maxil·lar inferior esquerra, eritema part superior superficial d'hemotòrax dret i zona d'eritema per contusió a graella costal esquerra baixa, necessitat d'assistència mèdica segons es de veure de l'informe mèdic d'urgències, Servei on acudí acompanyada de la seva mare i on se li efectuaren proves radiodiagnòstiques (folis 60 i ss) pel que els fets declarats provats en aquest punt són constitutius del delictes menor de lesions doloses que han requerit assistència mèdica previst a l'article 113.1 del Codi Penal, qualificació que ha estat acceptada per la seva defensa a l'acte del judici oral i també en el seu escrit inicial de qualificació provisional.

CONSIDERANT SEGON.- D'aquests delictes n'és penalment responsable en concepte d'autor l'acusat D. L. S., per haver realitzat personalment els fets punibles, de conformitat amb el que disposen els articles 20 i 21 del Codi Penal, autoria que ha restat acreditada pel seu reconeixement parcial dels fets, si bé els minimitza, i per la prova practicada a l'acte de la vista oral, tal com ja ha estat dit a l'anterior considerant.

CONSIDERANT TERCER.- De conformitat amb les disposicions de l'article 30.7 del Codi Penal concorre l'agreujant de reincidència en haver estat condemnat en dues ocasions anteriors, primer, en la causa núm. 4000077/2016 per resolució de data 26 de desembre de 2016 a la que ja s'ha fet referència i segon, en la causa núm. 2000790/2015 per resolució de data 29 d'agost de 2015 per fets semblats i pels delictes de lesions doloses i maltractaments a l'àmbit domèstic, havent estat en aquest darrera ocasió víctima la seva mare, Sra. Esperanza Suarez Nova. Li consten altres dos condemnes no computables a efectes de reincidència.

CONSIDERANT QUART.- No procedeix efectuar cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil havent renunciat a res reclamar la part perjudicada.

CONSIDERANT CINQUÈ .- D'acord amb el què disposen els articles 174, 175 i 181.1 c) del Codi de Procediment Penal, procedeix imposar a D. L. S. el pagament de les despeses processals causades.

VIST les disposicions legals aplicables al present cas, el Molt Il·lustre Tribunal de Corts,

DECIDIM:

Condemnar D. L. S. com a responsable penal en concepte d'autor del delict menor continuat de maltractament en l'àmbit domèstic i del delict menor de lesions doloses que han necessitat assistència mèdica per la seva curació, amb la circumstància agreujant de reincidència, a la pena de VUIT MESOS DE PRESÓ CONDICIONAL qualificada a la prohibició d'entrar en contacte amb la víctima S. B. R. per un termini de quatre anys fixant el termini de suspensió de la condemna pel mateix termini, MULTA DE SIS-CENTS EUROS (600 €) i al pagament de les despeses processals causades.

No hi ha lloc a cap pronunciament en matèria de responsabilitat civil.

Contra aquesta resolució les parts poden interposar recurs d'apel·lació per davant d'aquest Tribunal en el termini de 15 dies següents a la notificació.

Així per aquesta nostra sentència definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.